

PROHODVĂ

DOMNULUI, DUMNEZEULUI
ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

PUBLICAT CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2018

na și bucuria iubirii lui Hristos Cel răstignit și
înviat pentru noi.

Publicăm această nouă ediție a *Prohodului Domnului*, pentru a spori și mai mult participarea credincioșilor noștri la cântarea și rugăciunea Bisericii, aceasta fiind un *laborator al învierii* noastre din moartea sufletului pricinuită de păcat și arvnă a bucuriei pascale.

Binecuvântăm pe toți cei care s-au ostenit cu publicarea acestei cărți, precum și pe toți cei ce o vor folosi, rugându-ne Domnului Hristos să le dăruiască lumina iubirii Sale jertfelnice și bucuria sfintei Sale Învieri.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

PROHODUL

DOMNULUI, DUMNEZEULUI ȘI
MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

CARE SE SĂVÂRŞEŞTE, DUPĂ OBICEI, ÎN
SFÂNTA ȘI MAREA VINERI, SEARA

Preotul dă binecuvântarea, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Preotul: Că a Ta este împărăția...

Strana: Amin. Doamne, miluiește! (de 12 ori), Slavă..., și acum..., Veniți să ne închinăm..., Psalmii 19 și 20, Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., troparele Crucii,

din Ceaslov. În acest timp preotul face cădire mare, apoi rostește din față Sfintei Mese ectenia întreită specială: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... cu ecfonisul: Că milostiv...

Strana: Amin. Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul, cădind, zice: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se citesc cei șase psalmi ai Utreniei, după care preotul rostește ectenia mare. Strana cântă apoi, pe glasul al 2-lea: Dumnezeu este Domnul..., cu stihurile din Ceaslov, după care urmează troparele zilei: Iosif cel cu bun chip..., Slavă..., Când Te-ai pogorât la moarte..., Și acum..., Mironosițele femei...

După aceasta, credincioșii aprind lumânări și se rânduiesc în jurul mesei din mijlocul bisericii, pe care se găsește Sfântul Epitaf. Preoții, înveșmântați în epitrahil și felon, ies din Sfântul Altar prin Ușile împărătești, având în mâini lumânări aprinse și cântând lin și cu mare cuvință: În mormânt viață... Cel dintâi dintre slujitori (protosul) cădește Sfântul Epitaf împrejur, Altarul, stranele și pe credincioși.

STAREA ÎNTÂI

Glasul V ũ πα

Moderato

In mor-mânt, Vi - ea - tă,
In mor-mânt, Vi - ea - tă,

pus ai fost, — Hris - toa - se,
pus ai fost, — Hris - toa - se,

și s-au spăi - mân - tat o - šti -
 și s-au spăi - mân - tat o - šti -
 ri - le în - ge-rești, ple - că -
 ri - le în - ge -rești, ple - că -
 ciu - nea Ta cea mul - tă
 ciu - nea Ta cea mul - tă
 prea mă - rind.
 prea mă - rind.

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oştirile îngerești,
Plecăciunea Ta cea multă preaslăvind.

Fericiti cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului (Psalmul 118, 1)

2. Dar cum mori, Viață,
Și cum řezi în mormânt
Și împărația morții Tu o zdrobești
Și pe morții cei din iad îi înviezi?

Fericiti cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor. (Psalmul 118, 2)

3. Te mărim pe Tine,
I-isuse Doamne,
Și-n groparea lîți cinstim și Patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai mântuit.

Că n-au umblat în cale Lui cei ce lucrează fărădelegea. (Psalmul 118, 3)

4. Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi řezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. (Psalmul 118, 4)

5. I-isuse al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu?
Vrei să dezrobești tot neamul omenesc.

Respect pentru oameni și cărți

6. Stăpânul a toate

Mort se vede acum
Și Deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie-n groapă nouă ca un om.

*Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate
poruncile Tale. (Psalmul 118, 6)*

7. În mormânt, Viață,

Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
Și viață lumii Tu ai izvorât.

*Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecă-
tile dreptății Tale. (Psalmul 118, 7)*

8. Cu cei răi, Hristoase,

Ca un răufăcător,
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți
Și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

*Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.
(Psalmul 118, 8)*

9. Mai frumos cu chipul

Decât oamenii toți,
Ca un om Se vede mort și fără de chip
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.

*Prin ce iși va îndrepta Tânărul calea sa? Prin păzirea
cuvintelor Tale. (Psalmul 118, 9)*

10. Iadul cum va răbda

Intrarea Ta, Doamne,
Și cum nu se va zdrobi-ntunecându-se,
De-a' luminii Tale fulgere orbind?

*Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă
lepezi de la poruncile Tale. (Psalmul 118, 10)*

11. Dulcea mea lumină

Și mântuitoare,
Cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai ascuns?
O, nespusa Ta răbdare, Bunule!

*În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc
Tie. (Psalmul 118, 11)*

12. Nici lumea de duhuri

Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea făr' de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.

*Binecuvântat ești, Doamne, înviață-mă îndreptările Tale.
(Psalmul 118, 12)*

13. O, minuni străine!

O, nespuse lucruri!
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui I-osif.

Respect pentru oameni și cărti

- 14.** În mormânt ai apus
Dar de-al Tatălui săn
Nicicum nu Te-ai despărțit, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și negrăit!

În calea mărturilor Tale m-am desfătat ca de toată bogăția. (Psalmul 118, 14)

- 15.** Întreaga făptură
Recunoaște-n Tine
Împărat adevărat pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te pui, Hristoase-al meu!

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. (Psalmul 118, 15)

- 16.** Tu-n mormânt fiind pus,
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
Și-ale morților morminte s-au deschis.

La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. (Psalmul 118, 16)

- 17.** Cela ce în palmă
Tot pământul ține,
Sub pământ acum cu trupul Se află mort,
Slobozind pe morții cei legați în iad.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale. (Psalmul 118, 17)

- 18.** Din stricare, Doamne,
Viața mea o ridici,
Căci, murind acum, la cei morți Te-ai pogorât
Și-ale iadului zăvoare le-ai zdrobit.

Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta. (Psalmul 118, 18)

- 19.** Ca lumina-n sfeșnic,
Se ascunde acum
Sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
Și din iad alungă întunericul.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. (Psalmul 118, 19)

- 20.** Multimea de oștiri,
Cea duhovnicească,
Împreună cu Iosif și cu Nicodim
Merg să-ngroape pe Cel ce e ne-ncăput.

Aprins e sufletul meu de dorirea judecătilor Tale, în toată vremea. (Psalmul 118, 20)

- 21.** Murind Tu de voie,
În mormânt ai fost pus;
Și pe mine, ce-am fost mort, Iisuse al meu,
De amara mea greșeală m-ai scăpat.